

ἡμῶν υἱὸς πλουτοῦ ἐμπόρου. ἐζήτησα τὸν λόγον τῆς περιφρόνησός σου ταύτης, καὶ ἐβεβαιώθην ὅτι ἐλεεινὸς εἶμι ἐγώ· οἱ ἀλλοῦ ἐστὶν ὁ εὐτυχὴς ἀνταρστής μου. Ἐκείνη ἐπαρρησιάζει ἐμὲ, ὅστις δὲν ὑπέφερα περιφρόνησιν, χάριν ὅτις μόλις πορίζεις εἰς ἑαυτὸν τὴν ὑπαρξίν με τὰ πάντα. Αὐτοῖον τὸν νομφεύεται! δὲν μαντεύεις λοιπὸν τώρα τὸ σκεδιδόν μου;

— Ἀναμφιβόλως. Σκοπεύεις ν' ἀφανίσῃς τὸν μνηστήρα. Ἀλλὰ πρὸς τί θάλα αὐταὶ αἱ ἐργασίαι; ὁ ἐργατοῦ τῆς συμμορίας ἐφθάνεν ἀξιόλογα νὰ τὸν στερίξῃς τὸν ἄλλον κόσμον.

— Καὶ νομίζεις ὅτι τὸσον μόνον ἤθελε μὲν φθάσει; ἢ! ἐκείνη μ' ἐπεριφρόνησε καὶ ὁ ἔρως μου μετέβληται εἰς μῖτος. Αὐτὸς δὲν θ' ἀποθάνῃ τὸν συνήθη θάνατον. Τοῦ ἡτοίμασα τύχην ἀξίαν τῶν ἀδελφικῶν ὅπως ὅποιαι ἡ νέα κόρη μ' ἔκαμε νὰ ὑποφέρω.

Εἰς τὴν στιγμὴν ταύτην εἶχον φθάσει εἰς μέρος τι τοῦ εἰδοῦ ἐγκαταλειμμένου πύργου, κειμένου ἐκείνῳ ἡμῶν σχεδὸν μακρὰν τῆς Βλανκενβέργης. Ὁ ἀρχηγὸς ἔδωκε χαμηλὴν τῇ φωνῇ μερικὰς διαταγὰς εἰς τὸν ὑπαρχηγόν του, καὶ ἐνῶ αὐτὸς ἐκάλεπαζε πρὸς τὸ μέρος τῆς θαλάσσης, ὁ ἀρχιλιεστὴς ἐστῆλθεν εἰς τὴν περιτειπωμένην αὐτὴν τῆς ἀρχαίας ταύτης ἑδρας τοῦ αὐτοῦ.

ΚΕΦ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ἐπρωχώρησε μέσα εἰς τοὺς σκοτεινοὺς διαδρόμους αὐτοῦ ἐφθασεν εἰς τὴν μεγάλην αἴθυσαν, ὅπου ἔντονον ἡχοίματα σύριγγος πολὺ χαμηλὸν ἔκαμε νὰ λάμψωσιν ὡς αἰσῶν δύο κλεπτοσάνοι, καὶ αὐτὸς εὗρέθη κατὰ ἑξῆς σχεδὸν δύο ἀνθρώπων τοῦ εἰτινὸς ἐφύλακτον τὸ πτώμα τοῦ δολοφονηθέντος ἀστυνόμου, φερόμενον ἐπὶ τὸν τόπον διὰ λόγους τοὺς ὁποίους μετὰ τὸν ἄνθρωπον θέλει μάθει ὁ ἀναγνώστης.

— Ἐξήλειψατε τὸ ἔλκος; εἶπεν ὁ ἀρχηγός. — Ἦ, ὁ ἰωστήρ ἐγύρισε τὰ πέταλα τοῦ ἵππου σου, εἰς εἰκοσι βήματα ἔμπροσθεν ἀπ' ἐμὲ, ὥστε νὰ φαίνομαι ὅτι ἕνας μόνον ἵππιδος ἐπῆρε τὸν δρόμον τῆς ἀντιόχης, καὶ ὅτι ἕνας ἄλλος ἦλθεν ἐδῶ.

Καλὰ. Τώρα προσέξατε εἰς τὰς διαταγὰς μου· ἀκούεται νὰ σὰς ἀφῶσιν διὰ μίαν ὥραν· εἰς αὐτὸ τὸ ἔσχατον ἕνας ἀπὸ σὰς νὰ πηγαίῃ ἐπιπλοῦς πλησίον τοῦ ἐπὶ τῇ ἐκείνῳ τοῦ Κλαυδίου ἀπέναντι τῶν ἀμμοῶν ὅπου ἔστιν ὁ πύργος, καὶ ἐκεῖ ἂς κάμῃ ὅ, τι θέλει, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ πύργου αὐτοῦ μὴ τύχῃ καὶ ἀνακαλύψῃ κανεὶς ὅτι ἔρηκε ἡ θέσιν του. Οἱ πόδες τοῦ ἵππου νὰ τυπωθοῦν καλὰ ἐπὶ τὴν ἄμμοον. Ὁ ἕτερος νὰ σκάψῃ ἐδῶ ἕνα λάκκον ἐν τῇ ἐκείνῳ τῷ πτώμα καὶ ἔπειτα νὰ τὸ σκεπάσῃ μετὰ μὲν χῶμα.

Ἀφοῦ εἶπε ταῦτα ὁ ἀρχηγός, ἔβριψε τὸν μανδύαν αὐτοῦ καὶ ἐφάνη ἐνδεδυμένος ὡς λαθρέμπορος. Ἐν δέ μοι ἐπείθετο τὸ μέτωπόν του καὶ ἐφαίνετο ὅτι ἐστῆλθεν ἐπὶ μερικὰς ἐννίδας αἰμάτος, τὰ ἐνδύματά του ἦσαν ἐπὶ τῇ ἐκείνῳ εἰς πολλὰ μέρη, ἐν πτόλῳ πολὺ κακοῦ κατεργασμένου ἡτο βαλμένος εἰς τὴν ζώνην του, τὰ πάντα ἐπὶ τῇ ἐκείνῳ λόγῳ τὸν ἐδείκνυν ὡς λαθρέμπορον ὅστις ἐγλύ-

τωσεν ἀπὸ πρόστατον ἀψιμαχίαν μετὰ τῶν ἐκταγῶν. Ὁ μετεμπερισμός του ἦτο τὸσον ἐντελής ὥστε οἱ σύντροφοί του δὲν ἤδυνήθησαν νὰ μὴ δειξῶσι κίνημά τι θαυμασμοῦ. Ἀφοῦ ἔπειον ὁμοῦ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν, αὐτὸς ἄρσεν τὰ εἰρήπια καὶ διευθύνετο πρὸς τὴν παραλίαν.

Τὸ σκοτὸς τῆς νυκτὸς ἦτο ψηλαστὸν. Δυνατὸς ἀνεμοστρόβιλος ἐσήκωνε τὴν ἄμμοον καὶ ἀποκατέστηνε τὸν δρόμον τοῦ ὁδοιπόρου πολλὰ δυσάρεστον. Τελευταῖον ἐφθασεν εἰς ἀμμοῶνδεϊς λόφους ὅπου ναμμία πατημένη ἀτραπὸς δὲν τοῦ ἐχρησίμευε πλέον ὁδηγός· ἀλλ' ὁ μαῦρος εἶχε διατρίξει πολὺ συχνὰ τὰ μέρη ὥστε δὲν εἶχε φόβον νὰ χαθῇ, καὶ ἐπεριφρόνει τὴν κακοκαιρίαν καὶ τὰς ἄλλας δυσκολίας, τὰς ὁποίας ἄλλος τις δὲν ἤθελεν ἀψηφίσει ἀφῶως.

Δεξιόθεν τῇ· Βλανκενβέργης, κατ' ἐξακολούθησιν τῶν ἀμμοῶνδεϊς λόφων ἕως ἡμίσειαν λεύγαν, ἔκειτο μία μοναχικὴ καλύβη, σήμερον μὲν κατερειπωμένη, ἀλλ' εἰς τὴν περὶ τῆς ὁ λόγος ἐποχὴν πορυσσάμενος θέσιν ἀναγγέλλουσαν τὴν εὐπορίαν καὶ τὴν εὐτυχίαν τοῦ ἰδιοκτήτου. Εἶχον κάμει τότε εἰς αὐτὴν μερικὰς βελτιώσεις διὰ νὰ ὑποδεχῶναι τὴν νέαν δέσποιαν, ἥτις τὴν ἐπαύριον ἐμελλε νὰ ἐγκατασταθῇ.

Ὁ ἡγετὴς ἐνοικῶν ἦτο νέος τις ἀλιεύς, ἐν ἀκμῇ ἀνδρείας καὶ νεότητος, γνωστὸς διὰ τὴν εὐκρίνειαν καὶ τὴν γενναϊότητα τοῦ χαρακτῆρός του. Ὁ ἡγετὴς τῆς ἐπιούσης ἐμελλε νὰ λαμπρύνῃ τὴν ὥραιότεραν τῶν ἡμερῶν τῇ· ζωῆς του, προσδιορισμένην διὰ τὸν γάμον του μετὰ τῆς Καρλόττης· Βάν ἐκ τῆς ὥραιότερας νέας τῶν περιχώρων. Ὁ νέος ἀλιεύς, καθήμενος πλησίον τῆς φωτίας του, ἐπλανᾶτο εἰς τοὺς ἐρωτικούς στοχασμούς του περὶ τῆς προτιχοῦς εὐτυχίας τῶν μελλουσῶν ἡμερῶν του, πλησίον ἐκείνης, ἥτις κατεῖχεν ὅλην τὴν καρδίαν του.

Ἀφῆνος ἐλαφρὸς κτύπος ἀκούεται εἰς τὴν θύραν του. Ὁ ἀλιεύς ἐγείρεται παρὰ χρεῖμα ἀπορῶν διὰ τὴν ἐπιτεκνίαν ταύτην ἐν ὥρᾳ προσημαμένης νυκτὸς· ἡ νύξ δὲν ἦτο παντάπασιν θοελλώδης, ἐπομένως ὁ κτυπὸν δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἦναι ναυαγίας τις, ἀφ' ἑτέρου ἡ πενία του, ἀρκούντως γνωστὴ, ἔπρεπε νὰ τὸν προφυλάττῃ ἀπὸ τῆς ἀποπειρας τῶν κλεπτῶν. Τί λοιπὸν νὰ ἦτο; Ἰσως μήν τι τῆς ἀκριβοῦς τοῦ Καρλόττης. Μὴν ἦτον ἀσθενής, μὴν εἶχεν ἀνάγκην τῆς βοηθείας του; Μὲ τὴν ιδεάν ταύτην ῥίπτεται πρὸς τὴν θύραν τεταραγμένος ὅλος, καὶ τὰ πλάσματα τῆς φαντασίας του ἐξαλείφονται ἀπέναντι τῆς λυπηρᾶς πραγματικότητος.

— Ἄ! τῶσέ με! σῶσέ με!· κραυγάζει φωνῇ τις μὲ ἦχον ἀπελπισίας, καὶ εἰς νέος ναύτης εἰσέρχεται τρέμων. «Μὲ κυνηγοῦν! μίαν στιγμὴν ἀκόμη καὶ εἰμι χαμένος.» Ταῦτα λέγων, πίπτει ἐπὶ ἐνὸς καθίσματος, ὡς ἐξηντλημένος ἀπὸ τὴν ῥῆν τοῦ αἵματος τὸ δρεῖον ἐφαίνετο ῥέον· ἀπὸ τοῦ κροτάφου του.

Ὁ ἀλιεύς ἐμάντευσεν ἁμέσως τὴν ἀλήθειαν. Ὁ πρὸ ὁλίγου εἰσελθὼν ἄνθρωπος ἦτο λαθρέμπορος ὁ ὅποιος ἐγλύτωσεν ἀπὸ συμπλοκῆν τινα. Στεναγμὸς τοῦ δυστυχικοῦ ἀνεκάλεσε τὸν Κάρλον ἀπὸ τὰ ὄνειρο-